

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **B. P.**, zast. JUDr. Pavlem Pohorským, advokátem, se sídlem Opletalova 1284/37, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2018, č. j. OAM-599/Za-ZA11-P06-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 3. 2019, č. j. 1 Az 55/2018 - 22,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) kasační stížností napadl v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti tamtéž označenému rozhodnutí žalovaného. Tím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, pro nepřipustnost podle § 10a písm. e) téhož zákona, jelikož žalobce, přestože podal žádost opakovaně, neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

[2] Součástí kasační stížnosti byl také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Stěžovatel tento návrh odůvodnil tím, že se nemá kam vrátit, jelikož na Ukrajině nemá žádné zázemí a jeho matka žije v České republice. V případě nepřiznání odkladného účinku by hrozilo stěžovateli správní vyhoštění a v případě vyhoštění by bylo porušeno jeho práva na respektování soukromého a rodinného života. Stěžovatel rovněž namítá porušení jeho práva na spravedlivý proces, jelikož by v případě opuštění země nemohl v řízení vystupovat osobně.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti navrhuje odkladný účinek nepřiznat. Žádost stěžovatele o mezinárodní ochranu je opakovaný, neuvádí žádné skutečnosti, kterými by se žalovaný již nezabýval, a jejím účelem je pouze legalizace pobytu na území České republiky. Napadené rozhodnutí žalovaného nesměruje k ukončení pobytu stěžovatele a není proto omezeno jeho právo na spravedlivý proces.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh stěžovatele důvodným. Stěžovateli by v případě vycestování z České republiky hrozila újma spočívající v rozdělení rodiny a faktické ztrátě možnosti vystupovat v řízení osobně. Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem; nic takového ostatně nenamítl ani žalovaný ve svém vyjádření. Ačkoliv k bezprostřednímu opuštění území České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, pro stěžovatele by to znamenalo pobývat na území České republiky nelegálně a vystavit se riziku zákazu pobytu na území České republiky po určitou dobu, který je se sankcí správního vyhoštění pravidelně spojen (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100).

[6] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu